

Romakëve 5:1:

“Prandaj, duke qenë se jemi shfajësuar me anë të besimit, kemi paqe me Perëndinë përmes Zotit tonë Jezus Krishtit.”

Profeti – Pali – thotë te Romakëve 7:1-6 se një grua nuk mund të martohet përsëri derisa burri i saj i parë të ketë vdekur. Tani po flas për atë natyrore, për ta tipizuar me atë frymore.

Kështu është edhe me Kishën, kur ajo përpiket të përziejë kredot (dekleratat e Besimit) dhe denominacionet me Fjalën e Perëndisë. Ajo nuk mund të jetë e martuar me një denominacion dhe të jetë Nusja e Krishtit në të njëjtën kohë. Ajo duhet të jetë e vdekur për njërën ose për tjetrën. Ligji e thotë kështu këtu. Ka shumë ligje në Fjalën e Perëndisë. Dhe ky është ligji i Tij, për të cilin Pali flet këtu në të njëjtën mënyrë. Ajo nuk mund të jetë e martuar me një kishë të një rrëfimi botëror dhe të jetë Nusja e Krishtit, sepse njëra është në kundërshtim me tjetrën.

Ata thonë: “Po, ne e besojmë këtë, por këtë nuk e besojmë.”

Nëse je i martuar me Krishtin – Krishti është Fjala e Perëndisë. Te Gjoni 1 thuhet: “Në fillim ishte Fjala, dhe Fjala ishte me Perëndinë, dhe Fjala ishte Perëndi. Dhe Fjala u bë mish dhe banoi ndër ne.” (Gjoni 1:1,14). Krishti ishte Fjala e gjallë. Ai ishte gjithmonë Fjala. Ai është ende Fjala. Ai do të jetë gjithmonë Fjala. Ai ishte vetëm manifestimi i attributeve të Perëndisë, sepse Ai ishte Biri i Perëndisë. Dhe çdo bir është atributi i atit të vet, ashtu siç ti ishe në trashëgiminë gjenetike të atit tënd, në trupin e atit tënd, kur ai ishte ende një djalosh i ri. Ti ishe në të. Por ai nuk mund të kishte bashkësi me ty, sepse nuk të njihte. Por pastaj, përmes tokës së farës së një nëne, ti u solle në tokë dhe u bërë një shëmbëlltyrë e atit tënd. Atëherë ai mund të kishte bashkësi me ty.

Dhe kështu ne ishim bij dhe bija të Perëndisë përpara se të ekzistonte fare një hënë, yje apo një molekulë. Ju ishit bij dhe bija të Perëndisë (Galatasve 4:6-7), sepse ju jeni vetëm manifestimi fizik i attributeve që ishin në Perëndinë që nga fillimi. Sepse ka vetëm një formë të jetës së përjetshme, dhe atë e kishte edhe më parë. Ti nuk di asgjë për këtë. Po aq pak sa nuk dije për këtë kur ishe në atin tënd tokësor, por ti dole gjithashtu në shëmbëlltyrën e tij. Në shëmbëlltyrën e Perëndisë jeni krijuar, dhe ju u sollët në ekzistencë për lavdinë dhe nderin e Tij, për bashkësi me Perëndinë (1. Korintasve 15:47-49; Romakëve 8:28-29).

Dhe prandaj, po aq e sigurt sa trashëgimia jote gjenetike duhej të ishte në atin tënd para lindjes sate natyrore, trashëgimia jote frymore duhej të ishte në...

...Perëndi, sepse ti je një shprehje e attributeve të mendimeve të Tij, përpara themelimit të botës. Pikërisht. Nuk ka asnjë mënyrë për t'iu shmangur kësaj. Kjo është e vërteta.

Tani, ne vërejmë se jeta që është në ty, është jeta e Perëndisë në ty, që prej përpara themelimit të botës.

Tani, nuk mund të përziësh kredot denominacionale me Fjalën, sepse ato janë tepër të kundërta me njëra-tjetrën.

Kjo është pikërisht ajo që Satani u përpoq të bënte me Evën përmes mendimit të tij intelektual. Ai pranoi se Perëndia e kishte thënë, por tha: “Me siguri nuk do të vdisni.” Shihni, dhe ata e besuan këtë.

Dhe kjo është ajo që kanë bërë kredot sot. Denominacioni i ka ndarë njerëzit nga Fjala e Perëndisë. A nuk tha Jezusi, kur Ai erdhi: “Ju, me traditat tuaja, i keni bërë urdhërimet e Perëndisë të pavlefshme për njerëzit”? (Marku 7:6-9). Dhe përmes kredos suaj ju keni lënë bashkësinë e Frymës së Shenjtë, që të vajosë Fjalën e Perëndisë, e cila është shpalosur për këtë brez. Ne i kemi ndarë njerëzit në këtë mënyrë, përmes denominacionit, që ata të mos kenë mundësi ta shohin atë.

Tani vini re. Bibla thotë qartë këtu se burri i saj i parë duhet të jetë i vdekur, jo vetëm i larguar, por ai duhet të jetë i vdekur.

Tani e shihni se çfarë ndodhi atje në “Martesa dhe Shkurorëzimi”. Shtatë Vulat u hapën, të cilat sollën në dritë të vërtetën e saktë për këtë.

Prandaj, për të qenë i martuar me Adamin e dytë, Krishtin, Fjalën, duhet të ndahesh vetë përmes vdekjes nga burri yt i parë denominacional. Sepse nuk ka as edhe një të vetëm prej tyre që mund ta pranojë tërë Fjalën e Perëndisë. Më tregoni vetëm ku është ai i vetmi. “Oh”, thua ti, “denominacioni im.” Edhe tjetri thotë të njëjtën gjë për të vetin. Merrini të dy së bashku dhe atëherë do të zbuloni se të dy janë të gabuar, sapo ta pranojnë kredon e tyre. Lexoni Zbulesa 17:1-6. Kështu, ju duhet të jeni të vdekur ndaj këtij sistemi.

Tani, nuk po e them këtë për këtë bashkësi lokale. Po flas për të gjithë kombin. Ju duhet të jeni të vdekur ndaj burrit tuaj të parë. Nëse jeni bashkuar me Krishtin dhe ende jeni të martuar me një denominacion, atëherë do të ishit shkelës të kurorës bashkëshortore. Ju jeni Laodicea.

Si Kishë në mbarë kombin, ne ndjekim Jezus Krishtin, Fjalën. Për të qenë në Nusen, duhet të martohesh përsëri me Fjalën e Perëndisë, e cila është Krishti.

Burri yt i parë, i cili kishte sundim mbi ty, ishte natyra jote përmes lindjes natyrore. Në atë natyrore, ti e do botën, sepse je bota dhe një pjesë e botës (1. Gjonit 2:15-17). A është e vërtetë kjo? Dëshira jote të ishte dhënë nga natyra për ta dashur botën, pjesë e së cilës je. Ti je një pjesë e natyrës. A e besoni këtë? Dhe kjo është ana jote natyrore.

Tani, ju u ndatë nga kjo lidhje përmes vdekjes frymore. Dëshira juaj natyrore është t'i prisni flokët. Dëshira juaj natyrore është, ...

...të vishni pantallona të shkurtra dhe të lyheni. Dëshira juaj natyrore është të jeni intelektualë, njerëz të mençur që dinë diçka më mirë se tjetri. Kjo është ajo që Eva donte. Pikërisht këtë ajo donte.

Prandaj duhet të lindësh përsëri (Gjoni 3:3-8). Duhet të ndahesh; duhet të vdesësh ndaj këtij burri të parë (Gjoni 12:24-25). Nuk mund të jetosh me të. Nuk mund të thuash thjesht: “Oh, do të shkurorëzohem prej tij dhe do ta var këtu deri në rastin tjetër.” Jo, asnjë certifikatë shkurorëzimi! Ai duhet të vdesë. Natyra e botës duhet të vdesë. Çdo shkëndijë e saj duhet të vdesë. Duhet të bashkohesh përsëri me një natyrë tjetër (2. Pjetrit 1:3-11).

Emri yt nga natyra jote e parë, me të cilën ke lindur, u vendos në një libër jete. Edhe të gjitha veprat e tua u shkruan aty. Çdo gjë që ke bërë nën këtë natyrë u shkrua në një libër, i quajtur Libri i Jetës (Zbulesa 20:11-15).

Ju e vini re te Danieli, kur ai erdhi te “I Lashti i Ditëve”, “Rroba e Tij ishte e bardhë si bora. Dhjetë mijë herë dhjetë mijë qëndronin para Tij për t’i shërbyer; Nusja. Dhe librat u hapën.” (Danieli 7:9-10). “Dhe u hap një libër tjetër, që është Libri i Jetës” (Zbulesa 20:12). Shihni, tashmë ka shenjtorë atje, Kisha, Nusja. “U hap një libër tjetër, që ishte Libri i Jetës.”

Tani, ju jeni ndarë nga lidhja juaj e parë përmes vdekjes frymore. Tani jeni lindur përsëri (1. Pjetrit 1:22-25), ose martuar përsëri në lidhjen e re frymore; jo në jetën tuaj natyrore të gjërave të botës, por në jetën e përjetshme. Ai embrion që ishte në ju që nga fillimi, ju ka gjetur.

Tani libri yt i vjetër me lidhjen tënde të vjetër është hequr. Tani emri yt në librin tënd të vjetër është transferuar. Tani dëshiron të më thuash se libri im i vjetër... Perëndia e ka hedhur në detin e harresës së Tij (Mikea 7:19). Ti qëndron i përsosur përpara Perëndisë (Kolosianëve 3:2-3; Efesianëve 5:27).

Tani, emri yt qëndron në librin e ri; jo në Librin e Jetës, por në Librin e Jetës së Qengjit, atë që Qengji e ka shpenguar (Zbulesa 13:8). Jo librin e vjetër të lidhjes sate natyrore, por të lidhjes sate të re – Nuses. Halleluja! Jeta jote e re është në Librin e Jetës së Qengjit, certifikata jote e martesës, Halleluja, ku embrioni yt i vërtetë i përjetshëm, që ishte që nga fillimi, gjen vendmbështetje. Tani jo vetëm që je falur, por je shfajësuar. Lavdi! I shfajësuar! Romakëve 5:1: “Prandaj, duke qenë se jemi shfajësuar me anë të besimit.”

Shikoni Fjalën. Fjala nuk do të thotë: i falur. Fjala do të thotë: i shfajësuar; jo i falur.

Për shembull, ju keni dëgjuar se unë kam pirë dhe kam bërë diçka të keqe. Pastaj vini tek unë dhe ma thoni. Më pas zbuloni se unë nuk e kam bërë fare dhe më thoni: “Të fal.” Të më falësh? Unë nuk e kam bërë fare atë.

Tani, nëse unë do ta kisha bërë atë, do të isha fajtor. Atëherë ju mund të më falnit dhe unë nuk do të isha më fajtor. Por ende nuk do të isha i shfajësuar, sepse në të vërtetë e kam bërë.

Por fjala “i shfajësuar” do të thotë se unë nuk e kam bërë kurrë atë (1. Korintasve 6:9-11). Amen. Nuk merret fare as në konsideratë. Si mund të ndodhë një gjë e tillë? Në Librin e Perëndisë, në detin e harresës, libri yt i vjetër dhe martesë e vjetër janë shkurorëzuar dhe kanë vdekur. Ajo nuk është madje as në kujtesën e Perëndisë. Amen. Ti je i shfajësuar. “Prandaj, duke qenë se jemi shfajësuar.” U ngrit një akuzë. Ti u akuzove. Ti nuk e ke bërë kurrë që nga fillimi. Lidhja e vjetër është në detin e harresës së Perëndisë. Ti nuk ishe fare i martuar me të që nga fillimi. Ai, Dhëndri, Vetë e mori turpin tënd mbi Vetën në vendin tënd. Ai zuri vendin tënd, sepse ti ishe i paracaktuar që të ishe në Nusen e Tij para themelimit të botës. Bibla e thotë kështu. Ti je fara e paracaktuar (Efesianëve 1:3-5).

Si përfundove ti duke e bërë atë? Ti u mashtrove për të hyrë në këtë gjë përmes martesës sate të parë, për shkak të prindërve të tu kurorëshkelës: Evës. Nuk ishte fare faji yt. Përmes lindjes sate natyrore erdhe pas Evës, e cila kishte kryer kurorëshkelje. Prandaj edhe ti linde si kurorëshkelës. Ti je një mëkatar që nga fillimi (Romakëve 3:23-26). Kjo është e vërtetë. Ti u joshe për të hyrë në këtë gjë (Romakëve 3:9-17). Jo, nuk ishte faji yt.

Ti nuk e ke bërë kurrë atë. Sepse ai embrion i vogël që ishte në ty, duhej të ishte ti vetë, që para themelimit të botës. Perëndia e vendosi emrin tënd në Librin e Jetës së Qengjit.

Ai, Dhëndri, e hoqi turpin tënd dhe e hodhi në detin e harresës, përmes larjes me ujë të Fjalës dhe Gjikut të Jetës (Efesianëve 5:25-27). Kjo është ajo që thotë Bibla. Burri yt i parë, me të cilin ishe martuar, ishte bota. Dhëndri i vajosur, i cili të paracakttoi, të ka larë përmes larjes me ujë. Përmes kishës? Kjo nuk tingëllon krejt në rregull. Vërtet? Ndoshta mund të gjeni diçka të tillë në librin vjetor, por jo në Biblën e Perëndisë. “Përmes larjes me ujë të Fjalës.” Në Fjalë!

Ju qëndroni plotësisht të shfajësuar, sikur të mos e kishit bërë kurrë që nga fillimi. Ky është mesazhi im për Kishën tani. Ju qëndroni, nëse qëndroni mbi Fjalën e Perëndisë dhe jeni me Fjalën e Perëndisë, me çdo amen, çdo vizëz, çdo pikë mbi “i”-në. Ku qëndroni? Dua t’ju them, largohuni nga këto lëvore dhe dilni këtu në grurë, ku mund të piqeni përpara Birit! Unë dëgjoj ardhjen e kombajnës. Ju qëndroni plotësisht të shfajësuar, sikur të mos e kishit bërë kurrë që nga fillimi. Halleluja!

Për këtë duam të falënderojmë! Ndihej vërtet mirë. Jam më mirënjohës për këtë se për çdo gjë tjetër.

Ju jeni Nusja e pastër, e virtytshme, pa mëkat e Birit të Perëndisë së gjallë. Çdo burrë dhe çdo grua që ka lindur nga Fryma e Perëndisë dhe është larë në Gjakun e Jezus Krishtit dhe beson çdo Fjalë të Perëndisë, qëndron atje sikur të mos kishte mëkatuar kurrë që nga fillimi. Ju jeni të përsosur. Përmes Gjakut të Jezu Krishtit!

Nëse unë do të vdisja nesër, dikush ka zënë vendin tim. Unë nuk mund të vdes për këtë mëkat. Dikush ka zënë vendin tim.

Dhe Jezusi, Fjala, zuri vendin tim. Ai u bë unë, një mëkatar, që unë të mund të bëhesha Ai, Fjala (2. Korintasve 5:21). Amen. Kësaj dua t'i qëndroj besnik; jo kishës – Fjalës! Amen.

Oh, lidhja frymore e Krishtit dhe Kishës së Tij tani, kur mishi bëhet Fjalë dhe Fjala bëhet mish, e shfaqur dhe e vërtetuar. Pikërisht ajo që Bibla tha se do të ndodhte në këto ditë. Po ndodh ditë pas dite. Po ndodh atje jashtë goditje pas goditjeje, ndërsa gjërat po ndodhin, saqë nuk mund t'i ndjek dot. Ne jemi afër Ardhjes së Jezusit, që Ai të bashkohet me Kishën e Tij, ku Fjala bëhet Fjalë. Fryma e Shenjtë po thërret dhe po kërkon zemrat!

Ju qëndroni të përsosur. Ju nuk keni mëkatuar kurrë që nga fillimi. Perëndia as që e di më. Është në detin e harresës. Ju nuk e keni bërë kurrë atë. Ju jeni akuzuar për këtë nga akuzuesi. Por në të vërtetë, që nga fillimi ju jeni paracaktuar të jeni një bir dhe një bijë e Perëndisë. Ju qëndroni atje të larë. Dhe libri juaj i vjetër i shkurorëzimit është hequr dhe është i vdekur, absolutisht nuk ekziston më, madje as në mendimet e Perëndisë.

Ju jeni Nusja e virtytshme e Krishtit, e larë në Gjakun e Krishtit. Biri i çmuar, i virtytshëm dhe pa mëkat i Perëndisë qëndron atje me një Nuse të pastër, të pandotur të Fjalës, të cilën Ai e ka larë me ujin e Gjakut të Tij; që ajo të bëhet mish dhe të shfaqet, që Ai t'ju marrë juve, të cilët i paracaktoi në zemrën e Atit para fillimit, pikërisht ashtu siç ishte Ai. Ai ishte ai atribut i madh i Perëndisë i quajtur “Dashuri”.

Martesa juaj e parë është shpallur e pavlefshme. Ju nuk e keni bërë kurrë atë që nga fillimi. Sepse kishte vetëm një gjë që mund ta bënte këtë, dhe ajo ishte që Vetë Perëndia të zbriste (Filipianëve 2:5-11) dhe të zinte vendin tuaj në formën e Birit të Perëndisë, Jezu Krishtit, dhe t'ju lante përmes ujit, me larjen e ujit përmes Fjalës. Përmes Fjalës – jo përmes denominacionit! Fjala të ka larë. Por nëse nuk e vendos veten në ujin e Fjalës, si do të lahesh atëherë? Ti je ende i ndotur si Eva.

Çfarë është mëkati? Mëkati është “mosbesimi”. Mosbesimi në Fjalën, mosbesimi në Perëndinë, i cili është Fjala (Gjoni 16:7-11).

I pastër, i pandotur; oh Halleluja! Së shpejti do të shkojmë në Qiej, Amen, ne qëndrojmë gati! Mendoni pak. Rrobat tuaja janë larë përmes ujit të Fjalës që rridhte gjak! Fjala u bë Gjak. Fjala derdhi Gjak për ty, dhe ju jeni larë në Fjalën që derdhte Gjak. Fjala derdhi Gjak (Gjoni 1:1-2,14).

Jeta e Perëndisë në Fjalë, dhe Fjala derdhi Gjak për ty, që ti të mund të lahesh nga papastërtia e këtij prostitucioni dhe të pastroheshe e të shenjtëroheshe përmes larjes me ujin e Fjalës dhe që mendimet e tua dhe zemra jote të drejtoheshin te Perëndia dhe te Fjala e Tij.

Halleluja! Vëreni tani. Ju jo vetëm që jeni kjo, por do të shkoni në Qiell për në Dasmë. Dhe ju mbani unazën e martesës së hirit të paracaktuar, të pamerituar, një unazë martese të hirit, të cilën nuk e keni merituar.

Perëndia e bëri Vetë. Ai ju njohu para themelimit të botës, kështu që Ai e vendosi atë unazë martese mbi ju dhe e vendosi emrin tuaj në Libër. Sa duhet të falënderojmë! Halleluja! Lavdi Perëndisë tonë! [1]

Vëreni, Nusja jo vetëm që është larë, falur, por ajo është edhe e shfajësuar. Shihni, a e keni studiuar ndonjëherë fjalën e shfajësuar, për të parë se çfarë do të thotë? (Psalmi 32:1-2).

Fjala “i shfajësuar” do të thotë sikur ti nuk e ke bërë fare kurrë. I shfajësuar! (Romakëve 5:9-10). Dhe kur Gjaku i Jezu Krishtit na pastron kështu nga mëkati (Kolosianëve 1:14), derisa ai të vendoset në Librin e harresës së Perëndisë. Ai është i Vetmi që mund ta bëjë këtë.

Ne nuk mundemi. Ne mund të falim, por nuk mund të harrojmë. Unë mund të të fal, por gjithmonë do t’i kujtoj ato gjëra të këqija që ke bërë. Atëherë ti nuk je i shfajësuar; të është falur.

Por në sytë e Perëndisë, Nusja është e shfajësuar. Ajo nuk e ka bërë kurrë që nga fillimi. Amen. Ajo qëndron atje, e martuar me Birin e virtytshëm të Perëndisë, nuk ka mëkatuar kurrë që nga fillimi. Pse? Ajo ishte e paracaktuar. Asaj iu ngrit një kurth, në të cilin ra. Dhe tani, kur ajo e ka dëgjuar të Vërtetën dhe ka dalë jashtë, Gjaku e ka pastruar. Dhe ajo qëndron e virtytshme. Shihni, nuk ka fare mëkat mbi të (Romakëve 4:6-8; 2. Korintasve 5:18-19). [2]

Dhe tani të sulmoj ty, Satan, përmes Gjakut të Jezu Krishtit, atij Gjaku plotësisht të mjaftueshëm, që përmes kësaj Jete, e cila ishte në atë Gjak dhe tani është në zemrat tona, ne jemi shndërruar nga ajo që dikur ishim, në të krishterë. Dikur ishim dyshues, tani jemi besimtarë. Mëkatet tona janë nën Gjak (Efesianëve 1:7).

“Ai që i rrëfen mëkatet e tij, do të marrë falje.” Ne i kemi rrëfyer mëkatet tona dhe kemi marrë falje (1. Gjonit 1:9). Mëkatet tona janë në detin e harresës. Ne nuk mund të akuzohemi më për asnjë mëkat. Ne i kemi rrëfyer ato. Ne i kemi rregulluar gjërat. Dhe tani humnera e madhe që ishte ndërmjet nesh dhe Perëndisë është larguar. Perëndia e ka hedhur mëkatin në detin e harresës (Mikea 7:19). Ai as nuk mund ta kujtojë më se ne ishim mëkatarë. Ne nuk jemi më mëkatarë. [3]